

разни съчинения остроумни мисли, прѣкарваше цѣлия си животъ въ такова положение, което е близко до умопобрѣкването. За това нѣка всѣкой, който не желае да притърпи на пѣтя си разбивание, запечата твърдо и дълбоко въ душата си великата истина на писанието: «Едно само е потрѣбно!» Ни пари, ни могущество, ни умъ, ни слава, ни свобода не е потрѣбно; даже и здраието не е едничкото потрѣбно нѣщо, нуженъ е само *Характеръ*; само напълно и правилно развитата воля може наистина да на спасе, и, ако ний не бждемъ спасени въ този смисълъ, то трѣба да бждемъ осждени на вѣчна мъка. Въ това отношение нѣма безразлична точка, на която да било възможно да са успокоимъ и да кажемъ на себѣ си: «Ако азъ не стана по добъръ, то навѣрно не щж станж по лошъ.» Безкористната страна на чловѣческата природа оставащецъ не развита, трѣба, както всѣко друго прѣнебрегнато отправление, да са умали и да показва все по осждна жизненность, все по неправилни и груби отношения. За това нека прѣпащемъ чреслата си и да покажемъ себѣ си като мъжъ; и тъй като намъ е писано да са ползуваме отъ живота, отъ този златенъ Божи-даръ, само веднажъ, то нека ~~видемъ~~ животъ достоенъ.

II. Прѣди да пристѣпимъ къмъ подробноститѣ, не ще е бесполезно да покажемъ въ кратко на свръзката между нравственността и благочестието, която не винаги са разбира и тълкува правилно. Една школа на британскитѣ нравственици, начеващецъ отъ Иермия Бентама, са опитвала да начертае программа (схема) на нравственността безъ всѣко отношение къмъ вѣрата, нѣщо което прѣдствлява съвършенно неестественно разединение и е явенъ признакъ на извѣстна ограниченность и не съвършенство въ ума на тѣзи, които са придържатъ о този възгледъ, нѣма съмнѣние, че подобния Еликуру професоръ на философията, може да бжде, както са нарича въ свѣта, твърдѣ добъръ човѣкъ и да веде напълно непороченъ животъ, оставащецъ си въ това убѣждение, че величественното математическо здание на този великолѣпенъ